

Souhrn: Na straně člověka

„Církev má především zjevovat Boha, ale stále více jí náleží prostý úkol opatrovat lidství. Přináší hlavně nadpřirozenost, ale je stále více volána hájit přirozenost. Zpřítomňuje věčnost, ale stále více je zárukou dějin. Je chrámem Ducha, ale stále více se ukazuje být strážkyní těla, pohlaví i samotné materie“

(Fabrice Hadjadj)

- ✓ Člověk, který na počátku upadl do otroctví hříchu, je Kristem od něho osvobozen a znovu zcela obnoven.
- ✓ Ježíšovo evangelium není jen záležitostí duchovní, ale velmi konkrétní školou každodenního života jednotlivce a uspořádání života celé společnosti.
- ✓ Lidská přirozenost byla do člověka vložena Bohem, je společná všem lidem a přímo souvisí s tzv. přirozeným zákonem. Člověk tak může svým rozumem poznávat to, co je skutečným dobrem.

Souhrn: Církev zaspala?

„Člověk nemá vlastnit majetek tak, jako by byl jen jeho, ale jako by byl společný; tak, že z něj ochotně dává lidem v nouzi“

(sv. Tomáš Akvinský)

- ✓ Sociální nauka církve reaguje ve světle víry podle Kristova evangelia a na základě poznatků sociálních a společenských věd na aktuální problémy světa.
- ✓ Církev sociálním učením povzbuzuje a inspiruje křesťany a lidi dobré vůle k utváření spravedlivé společnosti a k integrálnímu lidskému rozvoji. Kromě toho je důležité, aby církev konkrétně podporovala ty, kteří se statečně a s odvahou nasazují pro veřejné blaho a obětují svůj komfort, postavení a klid.
- ✓ Základní principy učení církve jsou: lidská důstojnost, společné dobro, subsidiarita, participace, solidarita.

Souhrn: Láska je víc než spravedlnost

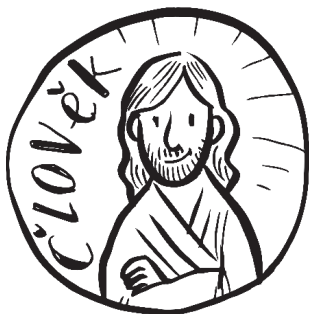

„Lásku a pravdu není možné oddělovat. Pokud láska nemá vztah k pravdě, je podrobena proměnlivým citům a nepřekoná zkoušku času. Bez lásky se pravda stává pro konkrétní lidský život chladnou, neosobní a de-spotickou. Věřící není arogantní. Naopak, pravda jej činí pokorným, protože ví, že ji nevlastníme, ale spíše ona objímá a vlastní nás.“

(papež František)

- ✓ Svoboda je Boží dar, který svědčí o tom, že člověk je stvořen k obrazu Božímu. Tento dar nám umožňuje konat dobro ze svého vlastního přesvědčení. Zlé jednání je zneužitím svobody.
- ✓ Spravedlnost znamená dávat každému to, co mu patří.
- ✓ Láska je trvale nejvyšší normou jednání na osobní i společenské rovině; jedná se o lásku Boží, kterou přijímáme a která proměňuje náš život.

Souhrn: Důstojnost člověka a kultura darování

*„Učinil jsi nás pro sebe, Pane,
a naše srdce je nepokojné, dokud
nespočine v Tobě“*

(sv. Augustin)

- ✓ Člověk a jeho důstojnost stojí ve středu SNC. Církev vždy člověka hájila před nejrůznějšími znetvořeními.
- ✓ Bible pojímá člověka jako bytost, která je tvořena jednotou duše a těla, schopná vztahu s Bohem, obdařená svobodou a je bytostí společenskou. Muž a žena mají stejnou důstojnost, ale odlišují se realizací lidství.
- ✓ Základem lidských práv je Bůh, který stvořil člověka. Patří mezi ně především: právo na život, právo žít v úplné rodině a v mravním prostředí, právo hledat pravdu, právo na práci a obživu, právo svobodně založit rodinu a plodit a vychovávat děti, náboženská svoboda.

Souhrn: Rodina

„Církev jako matka nikdy rodinu neopouští, i kdyby byla nejrůznějšími způsoby pošlapávána, zraňována a sužována. Ani když upadne do hříchu anebo se od církve vzdálí, vždycky se všemožně snaží rodinu opatrovat a uzdravovat, vybízet ji k obrácení a smiřovat ji s Pánem“

(papež František)

- ✓ Dítě má právo na početí z láskyplného styku vlastních rodičů a na život ve stabilní rodině.
- ✓ Rodina nachází své oprávnění v lidské přirozenosti, nikoli v uznání ze strany státu. Stát má podle principu subsidiarity rodině všestranně pomáhat, aby mohla dobře plnit svou funkci.
- ✓ V rodině se člověk učí poznávat Boží lásku a učí se základním lidským návykům jako je solidarita a nezištnost. Výchova je odpovědností rodičů.

Souhrn: Ekonomie společného dobra

„Ne chudí potřebují nás, ale my potřebujeme chudé. Abychom se naučili rozdělit se s nimi, abychom se naučili Krista milovat právě v těch nejchudších z chudých“

(sv. Matka Tereza)

- ✓ Práce je pro člověka, a nikoliv člověk pro práci. Cílem práce je člověk. Cílem člověka je Bůh.
- ✓ Majetek je dobrem pocházejícím od Boha. Kdo něco vlastní, má to užívat nejen pro sebe, ale i pro druhé, zvláště pro chudé. Od mala je třeba se učit nezištnosti a solidaritě.
- ✓ Cílem ekonomiky, soukromého podnikání a svobodného trhu není zdaleka jen zisk, ale především společné dobro člověka a celé společnosti. Ekonomický život se neobejde bez právního rámce a bez smyslu pro solidaritu.

Souhrn: Křesťan v politice

„Zde je recept pro tvou cestu jako křesťana: modlitba, pokání, poctivá práce a plnění si povinností s láskou“

(bl. Josemaría Escrivá)

- ✓ Politická autorita vzniká proto, aby byla ve službě člověku, rodině a občanské společnosti a přispívala k obecnému dobru. Stát musí zaručit náboženskou svobodu. Církev a stát mají spolupracovat pro dobro občanů.
- ✓ Zákony, které jsou vydávány, musí respektovat lidskou přirozenost, Boží řád vložený do stvoření. V opačném případě jsou zákony nespravedlivé, nelze se podle nich řídit a je třeba usilovat o jejich změnu. Je důležitá zákonem ukotvená možnost výhrady svědomí.
- ✓ Pasivita je nebezpečná, protože umožňuje uchopení moci těmi, kdo ne vždy mají dobré úmysly. Křesťanští laici proto mají znát SNC, propojovat se a společnými silami se snažit o pozitivní proměnu společnosti.

Souhrn: Mezinárodní společenství ve víru globalizace

*„Víra osvěcuje sociální život, má
tvůrčí světlo pro každý nový mo-
ment dějin, protože všechny událos-
ti vztahuje k počátku a údělu všeho
v Otci, který nás miluje“*

(papež František)

- ✓ Globalizace závisí na tom, co s ní lidé udělají. Pokud zůstane pouze ve službě koncentrace moci, zvyšování zisků, rozmnožuje jen utrpení lidí. Globalizace potřebuje být proscena láskou.
- ✓ Je naléhavě třeba, aby došlo v politické i ekonomické sféře k proměně, která bude založena na nezištnosti, na lidské důstojnosti a na podpoře rodiny.
- ✓ Média mnohdy šíří etický relativismus, konzumismus a kulturu smrti. Je velmi náročnou odpovědností každého, aby byl kritickým uživatelem, který sebou nenechá manipulovat a vybírá si pouze užitečné a spolehlivé informace.

Souhrn: Společný dům, ve kterém žijeme

*„At' Tě, Pane, chválí všechna díla,
zvláště bratr slunce ve výši, on je
dárce života i světla, je tvůj obraz,
Bože Nejvyšší“*

(sv. František)

- ✓ Vše stvořené má hodnotu samo o sobě – už jen proto, že to existuje a bylo stvořeno Bohem. Hodnota přírody tedy není odvozena od užitečnosti pro člověka. Cílem stvoření je chválit svého Stvořitele a být odleskem jeho krásy.
- ✓ Člověk nemá být despotický správce stvoření, nýbrž zodpovědný pečovatel a zároveň soucitný a láskyplný bratr či sestra. Vše stvořené totiž tvoří jednu velkou univerzální rodinu.
- ✓ Ekologická krize je neoddělitelná od krize sociální (např. etika, ekonomie). Ochrana přírody je nedělitelnou součástí žitého křesťanství. Křesťansko-ekologický postoj se projevuje jak soucitem se vším stvořením, tak konkrétním ekologickým chováním v osobním životě.

Souhrn: Mír pro všechny

„Největší ničitel míru je potrat, protože když matka může zabít své vlastní dítě, proč bych já nemohl zabít tebe a ty mě? Není v tom žádný rozdíl“

(sv. Matka Tereza)

- ✓ Mír je především dar Boží, a proto je třeba o něj prosit. Skutečný mír vyžaduje, aby byla společnost budována na spravedlnosti a lásce. Patří k němu tedy i odpuštění.
- ✓ Válka je vždy selháním. Přináší mnoho utrpení zvláště nevinných lidí a stále více civilistů. Konflikty je třeba řešit vyjednáváním a dialogem. Lze uvažovat o oprávněné obraně.
- ✓ Pavel VI. ustanovil, aby se každý rok 1. ledna slavil Světový den míru, který vyplňuje intenzivní modlitba za mír. „Kníže pokoje, zmař plány těch, kdo připravují válku, a hlásej národům svůj pokoj.“

Souhrn: Úsilí o civilizaci lásky

„Pouze láska, ona dobrotivá láska, kterou nazýváme milosrdenstvím, může vrátit člověka jemu samému“

(sv. Jan Pavel II.)

- ✓ Proměna společnosti na základě evangelia je především záležitostí laiků a jejich stylu života v rodině, v politice, v ekonomice, v právu... Proto je třeba, aby se sdružovali a ve vzájemném dialogu hledali odpovědi na společenské otázky. Mají též zakládat spolky a vytvářet hnutí, která budou usilovat o obranu lidské důstojnosti, ochranu přírody či spolupráci při budování míru.
- ✓ Věřící laik, kterého evangelium vede nejednou k hrdinství, musí počítat s tím, že jeho postoje nebudou vždy společností přijímány a že může být pro dobro i pronásledován. Avšak jeho zdánlivé neúspěchy se mocí Ježíše Krista stávají tajemnou silou, která přispívá k obnově světa.
- ✓ Láska, projevující se službou a milosrdenstvím, je nejen souhrnem evangelia, ale má i schopnost proměňovat srdce člověka a celou společnost. Podle toho, jak jsme sloužili nejpotřebnějším, se bude odvíjet náš poslední soud.

Souhrn: Křesťan ve světě

„Vědomí nezničitelné Boží Lásky – at' jsme úspěšní či neúspěšní – nám je oporou v namáhavém nasazení ve snaze o spravedlivé uspořádání lidských záležitostí. Láska Boží nám dává odvahu jednat a neustále hledat dobro pro všechny, třebaže se neuskuteční hned a třebaže to, co se podaří, je vždy méně než to, po čem toužíme“

(Benedikt XVI.)

- ✓ Ti z našich předků, kteří se ve víře obraceli k Bohu, nakonec dokázali odpovědět na konkrétní potřeby své doby a být těmi, kdo společnost proměňovali k lepšímu.
- ✓ Jsme posláni do světa, ve kterém se máme stávat svatými. Svět je místem, kde je s námi Bůh. Konkrétní svět se svými rozpory a utrpením je místem, kde se má opakovat zázrak rozmnožení chlebů. Podmínkou je, že se dáme se svými chabými silami do služeb Božích.
- ✓ „Hloubit studny“ znamená promodlit své místo ve světě, na základě setkávání s evangeliem a s druhými věřícími nechat k sobě promlouvat hlas Boží a, tak objevovat odpovědi.